

Předložená diplomová práce pojednává o syndromu vyhoření jako fenoménu dnešní doby, který ohrožuje jedince i organizace, v nichž pracují. V teoretické části práce je definován syndrom vyhoření, vymezeny jsou jeho možné příčiny a vliv individuálních i vnějších faktorů. Dále je popsán proces vyhoření a jsou uvedeny psychosociální a tělesné příznaky, které na syndrom vyhoření ukazují, zmíněny jsou i možné důsledky syndromu vyhoření. V další kapitole je pojednáno o faktorech, které mohou působit v prevenci syndromu vyhoření v pracovním životě člověka. Uvedeny jsou vnitřní faktory jako odolnost jedince, jeho pracovní motivace a sebeřízení, i vnější faktory působící v pracovním prostředí. Poslední teoretická kapitola dává do souvislosti poznatky o syndromu vyhoření s řízením a vedením lidí a poukazuje na možnosti jeho prevence v organizaci. Pozornost je věnována řízení znalostí, řízení talentů a řízení rozmanitostí. Dále jsou uvedeny jednotlivé personální činnosti a jejich možná role v prevenci syndromu vyhoření. Nakonec je zmíněn význam osobnostního rozvoje, vzdělávání, vyvážení pracovního a osobního života i spirituality v prevenci syndromu vyhoření. Empirická část práce se skládá z dotazníkového šetření srovnávajícího ohrožení třech věkových kategorií a z rozhovoru s psychologem, který se prevencí syndromu vyhoření zabývá. V závěru jsou shrnuté teoretické poznatky i empirická zjištění a vyvozena doporučení pro prevenci syndromu vyhoření v pracovním i osobním životě.